

ಜೀವನಗಾಥೆ

ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ
ಗವರ್ನರ್ ಹುದ್ದೆಗೆ
ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ ಎಂದು ವಿತ್ತ
ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.
ಈಗ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಕಾದರೆ
ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ
ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಸಚಿವರ
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿಸುವ
ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ
ಬಂದ ಘನತೆಯನ್ನು
ಒಪ್ಪುವುದೋ,
ಅಥವಾ ಮುಂದೆ
ಬರಬಹುದಾದ ಇನ್ನೂ
ಉನ್ನತ ಘನತೆಗಾಗಿ
ಕಾದು ಒಂದು ಚಾನ್ಸ್
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೋ...

ರಿಯರೊಬ್ಬರು ಹಿಂದೆ ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರು - 'ನಾನು
ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕಥೆಯನ್ನೂ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ
ಜೀವನಸ್ಮೃತಿಯನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.' ಎರಡರ ನಡುವಿನ
ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು:
'ಆತ್ಮಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನದ ವಿವರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ,
ಗಾಳಿಮಾತು ಮಸಾಲೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಗಂಭೀರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.' ದುವ್ರೂರಿ
ಸುಬ್ಬಾರಾವು ಬರೆದ 'ಜಸ್ತ್ ಎ ಮರ್ಸಿನರಿ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದಾಗ
ಇದು ಲೋಕಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕಳೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನ
ಸ್ಮೃತಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದ್ದೇ ಬೇರೆ.
ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದ್ದು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು. ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಆತ್ಮಕಥೆ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಿಂತ
ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ.

ಆತ್ಮಕಥೆ, ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಬರಹಗಾರ ಮೂಲ
ಪಾತ್ರವಾದರೂ, ಆ ಪಾತ್ರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿರುವ
ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಬಂದು
ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಪಾತ್ರ,
ಮತ್ತು ಆ ಪಾತ್ರದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ. ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳಿವೆಯಾದರೂ
ಆತ್ಮ ಮಂಥನ- ನಿರ್ಮಮಕಾರದ ಆತ್ಮಮಂಥನ- ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
ಹೀಗಾಗಿ ಪಾತ್ರಗಳು ಗೌಣವಾಗಿ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅದನ್ನು ನೀಗಿಸುವತ್ತ
ಸಾಗಿದಾಗ ಕಾಣುವ ದೃಂದಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರದ
ದೃಂದವಾದಂತೆ, ಓದುಗರ ದೃಂದವೂ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟೂ ಆಗುವುದು
ಅಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದೆ. ಮಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರ
ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ಆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ದೃಶ್ಯಗಳಂತೆ
ಸಾಗುತ್ತಿವೆ. ಓದುಗರು ಆ ಪಾತ್ರದ ಪಕ್ಕ ಕೂತ ಸಹಯಾತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅವೇ
ದೃಂದ ಮತ್ತು ಖುಷಿ-ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಐಎಎಸ್ ಪಾಸಾಗಿ ಲೋಕಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ